

Sygn. akt IV Ka 662/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SSO Tadeusz Węglarek (spr.)

Sędziowie SO Tomasz Ignaczak

del. SR Joanna Cisak - Nieckarz

Protokolant Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Sławomira Kierskiego

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2013 roku

sprawy **P. T.**

oskarżonego z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 10 października 2013 roku sygn. akt II K 466/13

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 2 kpk art. 624 § 1 kpk **zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że** wykonanie orzeczonej w punkcie 6 zaskarżonego wyroku wobec P. T. kary pozbawienia wolności na podstawie art. 69 § 1 kk, art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat i w tym okresie oddaje go pod dozór kuratora sądowego;

w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

koszty procesu za postępowanie odwoławcze przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV Ka 662/13

UZASADNIENIE

P. K. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 31 stycznia 2013 roku w S., pow. (...) przy ul. (...) działając wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomani posiadał znaczną ilość środka odurzającego w postaci marihuany w ilości łącznej 23 gramy,

tj. o czyn z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani.

II. w okresie od 25 stycznia 2013 roku do dnia 28 stycznia 2013 roku w P. ul. (...), woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu w wykonywaniu z góry powziętego zamiaru udzielił L. D. środków odurzających w postaci marihuany w ilości łącznej 1 grama, osiągając korzyść majątkową w kwocie 60 złotych,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk.

P. T. został oskarżony o to, że:

w dniu 29 stycznia 2013 roku w P. ul. (...), woj. (...) działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, udzielił n/n mężczyźnie środków odurzających w postaci 0,5 grama marihuany, osiągając korzyść majątkową w kwocie 30 złotych, przy czym czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi,

tj. o czyn z art. 59 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomani.

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim w II Wydziale Karnym wyrokiem z dnia 10 października 2013 roku w sprawie o sygn. akt II K 466/13:

1. oskarżonego P. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to wymierzył mu:

a/ za czyn I na podstawie art. 62 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

b/ za czyn II na podstawie art. 59 ust 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 re 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 70 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

2. na podstawie art. 85 kk, art. 86 § 1 kk jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt 1a/ i 1b/ połączył i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności,

3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk, art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby 5 lat oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego,

4. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 31 stycznia 2013 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny,

5. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa opisanego w pkt II aktu oskarżenia w kwocie 600 złotych,

6. oskarżonego P. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 59 ust 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w liczbie 40 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych,

7. na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet wymierzonej kary grzywny okres zatrzymania w dniu 31 stycznia 2013 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny,

8. na podstawie art. 70 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych wymienionych na k. 121 pod poz. 1 oraz 1 i 2 i nakazał ich zniszczenie,

9. na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 30 złotych,

10. zasądził od oskarżonych P. K. i P. T. na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 200 złotych częściowego tytułem zwrotu wydatków postępowania oraz wymierzył im opłaty : P. K. 300 złotych, P. T. 120 złotych.

Powyższy wyrok w części orzeczenia o karze na korzyść oskarżonego P. T. zaskarżył Prokurator Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim.

Z podstawy art. 438 pkt 2 kpk zarzucił wyrokowi:

- obrazę przepisów postępowania art. 387 kpk, która miała wpływ na treść wyroku w zakresie orzeczonej wobec oskarżonego P. T. polegającą na uwzględnieniu wniosku oskarżonego o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem na okres próby 3 lat, dozór kuratora, grzywnę w liczbie 40 stawek dziennych każda po 10 złotych, przepadek na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa w kwocie 30 złotych, przepadek rzeczy oraz częściowe obciążenie kosztami postępowania gdy okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, cele postępowania zostały osiągnięte mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości, nie sprzeciwiał się temu prokurator podczas gdy orzeczona wyrokiem kara pozbawienia wolności została wymierzona bez instytucji warunkowego jej zawieszenia na okres próby.

W konkluzji wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej oskarżonego P. T. poprzez orzeczenie za przypisane mu przestępstwo kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z dobrodziejstwem jej warunkowego zawieszenia na okres próby wynoszący 3 lata a w pozostałej części utrzymanie wyroku w mocy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Możliwość wydania wyroku skazującego, po przeprowadzeniu bezpośrednio na rozprawie jedynie z wyjaśnień oskarżonego po przeprowadzeniu tzw. skróconej rozprawy w trybie art. 387 kpk jest możliwa wówczas, gdy zostały spełnione następujące warunki:

- czyn zarzucony oskarżonemu stanowi występki,
- okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości,
- brak sprzeciwu prokuratora i pokrzywdzonego,

mimo nieprzeprowadzenia rozprawy w całości osiągnięte zostaną cele postępowania karnego,

-został złożony przez oskarżonego wniosek w terminie i spełniający wymogi określone w art. 387 § 1 kpk.

W realiach tej sprawy powyższe warunki w ocenie sądu odwoławczego zostały spełnione, a więc sąd był w pełni uprawniony do uwzględnienia wniosków oskarżonych i wydania wyroku skazującego po przeprowadzeniu bezpośrednio na rozprawie jedynie dowodów z wyjaśnień oskarżonych.

Odnosząc się do wniosku oskarżonego P. T., jeżeli sąd uwzględnił wniosek, w którym oskarżony nie dokonywał żadnych zmian, to winien sąd wymierzyć karę taką jaka została określona we wniosku oskarżonego.

W realiach niniejszej sprawy wnioski o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie określonych kar złożyli oskarżeni P. K. i P. T..

Wymierzając kary sąd meriti w wyroku nie uwzględnił wnioskowanego na rozprawie przez oskarżonego P. T. zastosowania instytucji warunkowego zawieszenia określonej we wniosku kary pozbawienia wolności na okres próby 3 lat i oddanie w tym okresie pod dozór kuratora sądowego /k – 143v,145/.

Skoro sąd rejonowy – mimo werbalnego uwzględnienia w całości wniosku oskarżonego P. T., nie orzekł zaproponowanego przez niego warunkowego zawieszenia wykonania na okres próby 3 lat orzeczonej wobec niego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności i nie oddał go w okresie próby pod dozór kuratora, to dopuścił się sąd meriti rażącej obrazę przepisu art. 387 § 2 kpk.

Nie zmienia tego fakt, że brak powyższego rozstrzygnięcia stanowi następstwo oczywistego przeoczenia, które nie powinno mieć miejsca, a co lojalnie przyznaje sąd meriti w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku /k – 154/.

Mając powyższe na uwadze oraz treść apelacji prokuratora zaskarżony wyrok podlegał zmianie w taki sposób aby odpowiadał wnioskowi złożonemu także w tym zakresie przez oskarżonego P. T. na rozprawie przed sądem I instancji, a który to wniosek w całości został uwzględniony przez ten sąd.

Uwzględniając fakt, że oskarżony jest sprawcą młodocianym za podstawę warunkowego zawieszenia wykonania kary przyjąć należało przepisy art. 69 § 1 k i art. 70 § 2 kk, jako podstawę orzeczenia dozoru sąd odwoławczy przyjął przepis art. 73 § 2 kk.

O kosztach procesu za postępowanie odwoławcze orzeczono jak w części dyspozytywnej.